

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/11/2014
Identifikačné číslo spisu:	7114200146
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7114200146.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu EVONA ELECTRONIC, spol. s r. o., 831 04 Bratislava, Stará Vajnorská cesta 17, IČO: 31 341 357, proti odporcovi F. E., bytom XXX XX W. XXX/X, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v konaní o ochranu proti porušovaniu práva z ochrannej známky a proti nekalej súťaži, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod. sp. zn. 10 CbPv 7/2013, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského sudu Banská Bystrica č. k. 43Cob/181/2013-53 zo dňa 19. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského sudu Banská Bystrica ako súdu odvolacieho č. k. 43Cob/181/2013-53 zo dňa 19. septembra 2013 a uznesenie Okresného sudu Banská Bystrica č. k. 10 CbPv 7/2013-36 zo dňa 16. júla 2013 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. č. k. 10 CbPv 7/2013-36 zo dňa 16. júla 2013 zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým navrhol, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa používania, vytvárania a udržiavania akýchkoľvek internetových stránok, týkajúcich sa stávkovania obsahujúcich v doménovom názve slovo „betx“, ako aj povinnosť odstrániť zo svojich internetových stránok, obsahujúcich v doménovom názve slovo „betx“, všetok difamačný obsah vo vzťahu k navrhovateľovi.

Okresný súd v odôvodnení uviedol, že nie je možné nariadiť predbežné opatrenie len na základe ničím neosvedčených tvrdení navrhovateľa, z ktorých by protiprávna činnosť odporcu vyplývala. Podľa názoru okresného sudu navrhovateľ osvedčil len existenciu svojich práv k ochrannej známke „BetX“ a tú skutočnosť, že tretia osoba použila v doménovom názve internetových stránok túto známku. Zo žiadneho z predložených listinných dôkazov však nevyplýva, že tou osobou je práve odporca a že práve odporca práva navrhovateľa k ochrannej známke porušuje. Existencia a preukázanie pasívnej vecnej legitímácie účastníka, ktorému má byť uložená povinnosť, je jednou zo základných podmienok úspešnosti návrhu, na základe ktorého je možné predbežné opatrenie nariadiť, ktorá v návrhu navrhovateľa absentuje. O zmätočnosti návrhu svedčí i tá skutočnosť, že označenie odporcu ako

fyzickej osoby obsahuje IČO.

Odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa odvolací súd zmenil tak, že odporcovi uložil povinnosť zdržať sa používania, vytvárania a udržiavania internetových stránok, týkajúcich sa stávkovania, obsahujúcich v doménovom názve slovo „betx“, ako aj povinnosť odstrániť zo svojich internetových stránok, obsahujúcich v doménovom názve slovo „betx“, všetok difamačný obsah vo vzťahu k navrhovateľovi, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného pod č. k. 10 CbPv 7/2013.

V odôvodnení odvolací súd uviedol, že zo spisového materiálu zistil, že navrhovateľ je majiteľom ochrannej známky „Bet X“, POZ 5829-2008, OZ 223745, riadne registrovanej Úradom priemyselného vlastníctva SR a zároveň majiteľom webovej stránky „betx.sk“, prevádzkovateľom ktorej je spoločnosť JUNIOR GAME, spol. s r. o., ktorá prevádzkuje on line stávkovú kanceláriu navrhovateľa. Navrhovateľ náležite osvedčil vlastníctvo k ochrannej známke.

Navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, že odporca si najneskôr dňa 16. 08. 2012 nechal zaregistrovať doménu „betx.php5.sk“ a dňa 02. 03. 2013 zverejnil text, týkajúci sa navrhovateľa aj na doméne „betx-stavkova-kancelaria.blogspot.sk“, v ktorých sa nachádza slovný prvok „betx“, podobný a zhodný s ochrannou známkou navrhovateľa, na použitie ktorého odporcovi navrhovateľ súhlas nedal. Podstatné je, že obe domény „betx.php5.sk“, ako aj „betx-stavkova-kancelaria.blogspot.sk“ obsahujú slovné označenie betx, ktoré je úplne zhodné s ochrannou známkou navrhovateľa, ktorú sám navrhovateľ má v označení svojej internetovej domény „betx.sk“ a ktorú používa, v dôsledku čoho tak zo strany odporcu dochádza ku klamaniu internetových užívateľov, ktorí sú prostredníctvom internetových vyhľadávačov nasmerovaní nielen na stránku navrhovateľa, ale aj na webovú stránku odporcu. Odporca pritom nemá žiadny súhlas navrhovateľa ako majiteľa ochrannej známky, aby túto používal vo svojich označeniach stránok, čím nesporne zasahuje do práv navrhovateľa, ktoré mu podľa § 8 ods. 1 zák. č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach prislúchajú.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne, pretože postavenie odporcu v konaní a jeho pasívnu legitímáciu, pre nepreukázanie ktorej návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, je možné skúmať až v konaní o veci samej, a to aj na základe obrany odporcu v konaní. Navrhovateľ postupoval v súlade s § 75 ods. 1 a § 79 ods. 1 O. s. p., keď v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia opísal skutočností, ktoré odôvodňujú vydanie predbežného opatrenia, uviedol podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnil aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Zároveň podal aj návrh vo veci samej, z ktorého je zrejmé, čoho sa domáha a na základe akých dôkazov. Odporcu v návrhu jasne a presne označil, preto záver okresného súdu o nedostatku jeho vecnej legitímácie je predčasný.

Odvolací súd považoval tvrdenia navrhovateľa o porušovaní jeho práv ako majiteľa ochrannej známky BetX za dostatočne osvedčené, keď ním riadne označený odporca používa na svojej stránke označenie zhodné s ochrannou známkou navrhovateľa, ktorým konaním nesporne do práv navrhovateľa ako majiteľa ochrannej známky BetX zasahuje. Odvolací súd dospel k právneho názoru, že sú splnené podmienky pre dočasnú úpravu pomerov účastníkov nariadením navrhovaného predbežného opatrenia, a to až do rozhodnutia vo veci aj preto, aby mohol byť nárok, ktorý si navrhovateľ uplatnil v návrhu voči odporcovi, po vykonanom dokazovaní vecne posúdený. Stránky, ktoré má odporca registrované a ktoré nesporne užíva obsahujú označenie identické s ochrannou známkou navrhovateľa, čím odporca nesporne zasahuje nielen do práv navrhovateľa, chránených zákonom o ochranných známkach, ale nie je vylúčené, že aj do jeho práv chránených § 44 a nasl. Obch. zák.

Navrhovateľ svoju ochrannú známku BetX používa oprávnene, pričom používaním takého istého označenia odporcom dochádza minimálne k hrozbe zámeny medzi obidvoma subjektmi, a to o to skôr, že navrhovateľ je v obchodných kruhoch, ktoré výlučne u neho on line stávkujú, známy. Zameniteľnosť ochrannej známky BetX navrhovateľa, ktorú používa aj ako internetovú doménu, je potrebné posúdiť objektívne, pretože nie je potrebné skúmať úmysel odporcu a ani okolnosti, či vedel alebo mohol vedieť

o tom, že ním používané označenie existuje ako chránené v prospech iného súťažiteľa. Je ich riadne registrovaným držiteľom, čo stačí na osvedčenie nároku navrhovateľa k tomu, aby si mohol svoje práva, ktoré mu vyplývajú z titulu ochrannej známky, riadne uplatniť, dočasne chrániť a najmä sa ich domôcť.

Odvolací súd dospel k záveru, navrhovateľ dostatočne osvedčil, že odporca je osobou, ktorá si zaregistrovala webové stránky, v označení ktorých používa pojem „betx“ totožný s jeho kombinovanou ochrannou známkou bez jeho súhlasu, čím je dané nebezpečenstvo vzniku zámeny. Preto odvolací súd zmenil uznesenie prvostupňového súdu podľa § 220 O. s. p. a návrhu navrhovateľa vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10. 2013.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca dovolanie s poukazom na ust. § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p., pretože odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a dôvodnosť vyplýva z ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázal na to, že nie je nositeľom hmotnoprávných povinností voči navrhovateľovi, a preto neboli splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia podľa § 74 ods. 1 O. s. p. Zároveň vznáša súlade s ustanovením § 105 ods. 1 O. s. p. pri svojom prvom úkone námietku voči miestnej príslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica na prejednanie tejto právnej veci. Podľa ustanovenia § 84 O. s. p. je na konanie príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje, ak nie je ustanovené inak. Podľa ustanovenia § 8 ods. 8 zákona č. 506/2009 Z. z., spory z ochranných znáмок prerokúvajú a rozhodujú súdy. Poznámka pod čiarou odkazuje na ustanovenie § 11 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona vo veciach ochrany práv z nekalé súťaže je príslušný Okresný súd Košice I pre obvody Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove; miestom podnikania odporcu je obec Čaňa, nachádzajúca sa v Okrese Košice -okolie, je všeobecným súdom odporcu Okresný súd Košice - okolie. Pre prípad tohto konania je súdom miestne príslušným na prejednanie veci v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Okresný súd Košice I.

Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje, aby vec bola postúpená Okresnému súdu Košice I.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ a dovolaciemu súdu navrhol dovolanie zamietnuť ako bezdôvodné a potvrdiť uznesenie odvolacieho súdu o vydaní predbežného opatrenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V zmysle ustanovenia § 239 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti uzneseniu, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti,

predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znaleckom tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, voči ktorému v zmysle citovaného ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p. dovolanie nie je prípustné.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p., bez ohľadu, či to účastník namieta alebo nie, zaoberal sa dovolací súd otázkou, či je dovolanie prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté jednou z procesných väd, t. j. ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ existenciu procesných väd konania odôvodňuje s poukazom na ustanovenie § 105 ods. 1 O. s. p., t. j., že vo veci rozhodoval miestne nepríslušný súd, pričom zdôraznil skutočnosť, že prvým úkonom, ktorý odporcovi patrilo v súvislosti s uplatnením námietky miestnej príslušnosti, bolo dovolanie voči odvolaciemu súdu, ktorý zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel v celom rozsahu.

Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), nikoho nemožno odňať zákonnému sudcovi. Príslušnosť ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým, a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo vzťahoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

Podľa § 74 ods. 2 veta prvá O. s. p., príslušný na nariadenie predbežného opatrenia je súd, ktorý je príslušný na konanie o veci.

Podľa § 75 ods. 9 O. s. p. o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, prípadne odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

Podľa § 85 ods. 4 O. s. p. všeobecným súdom odporcu v obchodných veciach je súd, v ktorom obvode má odporca svoje sídlo, ak nemá svoje sídlo, súd, v ktorého obvode má miesto podnikania. Ak nemá miesto podnikania, je všeobecným súdom súd, v ktorého obvode má odporca svoje bydlisko.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov, alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 104 2 O. s. p., ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Podľa § 105 ods. 1 O. s. p., súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ, alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až § 87. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí.

Navrhovateľ súčasne s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia podal návrh aj vo veci samej, z ktorého je zrejmé, že predmetom sporu je ochrana práv k ochrannej známke v zmysle zákona č. 506/2009 Z. z., prípadne aj nekalosúťažné konanie (§ 44 a nasl. Obch. zák.). Spory z ochranných známok (§ 8 ods. 8 zákona o ochranných známkach), prerokúvajú a rozhodujú súdy s poukazom na ust. § 11 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Odporca má sídlo v obvode krajského sudu Košice. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v predmetnej veci rozhodoval tak v prvom stupni, ako aj v odvolacom konaní nepríslušný súd s poukazom na výlučnú príslušnosť danú zákonom č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky. Podľa uvedeného zákona § 11 ods. 1 písm. c/ na konanie vo veciach ochrany práv k predmetom priemyselného vlastníctva podľa osobitných predpisov a ochrany práv z nekalé súťaže je v predmetnej veci príslušný Okresný súd Košice I pre obvody 1./ Krajského sudu v Košiciach, 2./ Krajského sudu v Prešove a podľa ods. 2 tohto ustanovenia na konanie o opravných prostriedkoch je príslušný Krajský súd v Košiciach.

Z uvedených skutočností vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 74 ods. 2 O. s. p. na miestne nepríslušný súd v zmysle zákona č. 371/ 2004 Z. z. Pri kolízii medzi právom navrhovateľa na účinnú a rýchlu dočasnú ochranu práv a právom odporcu na zákonného sudcu je povinnosťou všeobecných súdov postupovať tak, aby sa poskytla ochrana obom týmto právam. Ak v dôsledku postupu navrhovateľa nebolo možné poskytnúť vôbec ochranu práv odporcu na zákonného sudcu, potom nebolo možné poskytnúť ani ochranu práv navrhovateľa na urýchlené a účinné rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ v uvedenej situácii nesie procesno-právnu zodpovednosť za výsledok konania v prípade, ak sa obráti na miestne nepríslušný súd (nález ústavného sudu č. k. II ÚS 510/2012-48). V uvedenej procesno-právnej situácii treba nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti považovať za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Tento nedostatok podmienky konania znamená zároveň úplnú negáciu základného práva na zákonného sudcu.

Podľa § 221 ods. 3 O. s. p., ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, zruší rozhodnutie, len ak zastavuje konanie.

Je nesporné, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca, preto je daná opodstatnenosť dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. g/ O. s. p. Dovolať s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 9 O. s. p. mohol účinne uplatniť námietku nedostatku príslušnosti konajúceho sudu až v dovolacom konaní, ktorý bol jeho prvým úkonom, ktorý odporcovi patril.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho sudu aj prvostupňového sudu podľa § 243b ods. 2, ods. 3 O. s. p. zrušil a konanie podľa § 104 ods. 1

O. s. p. zastavil.

O trovách dovolacie konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. z dôvodu, že konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.